

PAIX LITURGIQUE

Newsletter 39 objavljen dana 14 studeni 2016

Doista izvanredna prva prièest u 101. godini

„Da mihi animas, cetera tolle“ moglo bi se prevesti i kao: „Daj mi duše, ostalo nije važno“. Taj moto koje je sveti Ivan Bosco ostavio salezijancima izabrao je za geslo svoga sveæenièkog reðenja vlè. Domingos Sávio Silva Ferreira, posve mlad brazilski sveæenik i èlan Apostolske administrature svetoga Ivana Marije Vianneya. Dobri Bog ga je èuo i dao mu milost da podijeli prvu prièest jednoj Brazilki od... 101 godine! Upravo tu prièu radost nam je s vama podijeliti ovoga tjedna (o tome dogaðaju možete na hrvatskom èitati i ovdje).

Image: rs20161114102209_donapenha2.jpg

Prva prièest gospoðe Penhe.

I - NESVAKIDAŠNJA PRVA PRIÈEST

„Želim predano služiti dušama. Poput svetoga Ivana Bosca želim se posvetiti radu s mladima. Oni su budućnost Crkve. Mladi više od ostalih imaju potrebu za Bogom i pate zbog napada svijeta i okoline u kojoj žive.“

Tako je na Facebooku napisao vlè. Domingos Sávio Silva Ferreira prošle veljaèe, dva mjeseca nakon što je 12. prosinca 2015., na blagdan Gospe od Guadalupe, zaštitnice Sjeverne i Južne Amerike, zareðen za sveæenika po rukama mons. Rifana, biskupa osobne Apostolske administrature svetog Ivana Marije Vianneya. Ta administratura, zvana i “Campos” po istoimenoj biskupiji kojoj pripada, na dijecezanskoj razini usporediva je s osobnom župom pripadnom izvanrednom obliku rimskog obreda. Administratura, koja je neka vrsta osobne biskupije za izvanredni obred, okuplja 35 000 vjernika i u njoj djeluje tridesetak sveæenika, a vlè. Silva Ferreira posljednji je proizašao iz njezinih redova.

Kao što to èesto biva s Božjim planom, koji naš ljudski razum ne može pojmiti, vlè. Silva Ferreira - koji nosi ime voljenoga uèenika don Bosca, svetoga Dominika Savia! - želio je raditi s mladima, a našao se na mjestu kapelana u jednom domu za starije osobe. No u toj ustanovi posveæenoj Gospi od Karmela èekala ga je velika milost: spasenje duše gospoðe Penhe, stojeðnogodišnje korisnice doma.

Kako stoji u èlanku agencije ACI Digital od 28. rujna 2016. (ovdje), gða Penha od prošle je godine u domu za starije osobe. U njegovoj kapelici za koju se skrbe èasne sestre sveta se misa redovito slavi za korisnike doma. „Gða Penha u poèetku je pratila ostale gospoðe koje su dolazile na misu, a onda je jednoga dana i sama zatražila ispovijed“, preprièava Josiane, zaposlenica doma. „Vlè. Silva Ferreira tada je shvatio da se nikada nije prièestila pa je zamolio sestre da je pripreme za primanje svete prièesti.“

U utorak 27. rujna 2016. ta je stojeðnogodišnjakinja imala povlasticu i veliku radost prvi put primiti svetu euharistiju iz ruku mladoga kapelana. „Svi koji su bili prisutni mogli su se uvjeriti da je to bilo zaista ono što je željela. Unatoè svojoj poznoj dobi vrlo je lucidna. Pripremila se za prvu prièest i primila ju je iz dubine srca“, kaže Josiane. „To je bio divan trenutak koji nas je podsjetio da nikada nije kasno za primanje svete euharistije, i koji nas je uèvrstio u vjeri.“

Taj u svakom smislu izvanredan dogaðaj, poèevši od oblika mise koju je slavio vlè. Silva Ferreira, dokaz je da ni vrijeme ni ljudski obzir ne mogu poljuljati one koji uistinu traže Boga. Osim meðu korisnicima doma i zaposlenicima koji su sudjelovali u obredu, ta je prva prièest, èije su fotografije objavljene na Facebooku i koje su deseci osoba podijelili na društvenim mrežama, imala velik odjek zahvaljujuæi èlanku ACI-ja, najveæe južnoamerièke katolièke agencije za informiranje.

Image: rs20161114104807_psaviocampos.jpg

Vlè. Silva Ferreira s roditeljima tijekom obreda svoga reðenja.

II - RAZMIŠLJANJA PAIX LITURGIQUEA

1) Osobna **apostolska administratura** svetog Ivana Marije Vianneya, kojom od 2002. upravlja mons. Rifan, nastala je iz otpora jednoga brazilskoga biskupa prema postkonzilijarnim turbulencijama. Mons. De Castro-Mayer, koji je od 1949. do 1981. bio biskup biskupije Campos (u državi Rio de Janeiro), odbio je napustiti tradicionalni misal i osnovao je Sveæenièku zajednicu sv. Ivana Marije Vianneya, sveæenièko bratstvo vjerno doktrinarnoj i liturgijskoj tradiciji Crkve. Godine 1988. zajedno s mons. Lefebvreom zareadio je biskupe Bratstva sv. Pija X. Naslijedio ga je mons. Licinio Rangel koji je krajem 2001. godine, neposredno prije no što ga je Bog pozvao sebi, primio kanonsko priznanje za tu sveæenièku zajednicu, koja je dobila status ad hoc strukture - osobne apostolske administrature, nešto poput biskupije koja okuplja sveæenike i vjernike privržene tradicionalnoj liturgiji.

2) Jedna od znaèajki mnogih sveæenika privrženih slavljenju tradicionalne liturgije jest to da su uvijek spremni za poslanje. Spomenuta nesvakidašnja prva prièest samo je ilustracija svega apostolskog rada koji obavlja vlè. Silva Ferreira, mlad sveæenik koji izgara od želje da radi za dobrobit duša i koji je shvatio da poslanje èesto poèinje ispred svetohraništa, ondje kamo nas zove i gdje nas èeka Isus u hostiji.

U mnogim biskupijama svijeta, napose u Europi, nedostaje sveæenika za služenje dušama. Malobrojni biskupi, ipak, usuđuju se povjeriti sveæenicima zaređenima za izvanredni obred „transverzalne“ službe, poput dužnosti kapelana u domovima za starije osobe, bolnicama, školama ili vjerskim zajednicama (1). Ne samo da su ovi sveæenici posve kvalificirani i motivirani za takve službe, veæ bi istovremeno mogli odgovoriti na lokalne potrebe za primjenom motuproprija Summorum Pontificum. Time bi se opseg posla ostalih sveæenika dvostruko olakšao.

(1) Valja spomenuti da je mons. Piat, biskup Port-Louisa (Mauricijus) i novi kardinal, pozvao jednoga sveæenika iz Instituta Krista Kralja vrhovnog sveæenika da djeluje kao kapelan u lokalnim bolnicama, èime je ujedno odgovorio i na potrebu lokalne zajednice vjernika (*coetus fidelium*) koja odsada ima na raspolaganju redovnu tradicionalnu liturgiju.